

GABINET LITEWSKI.

M. SLEZEVICIUS, Premier i Zastępca Ministra Spraw Zagranicznych. Społeczeństwo polskie zna go jako Sleżewicza. Wychowanie otrzymał polskie. Z wykształcenia prawnik, praktykował w Wilnie jako adwokat, redagował " Lietuvas Zinios " organ radykalno-ludowy. Do roku 1915 zwalczany był przez kler litewski. Człowiek bezwzględnie uczciwy, prawy.

P. LEONAS. Minister Spraw Wewnętrznych. Upřednie poseł do Duny. Adwokat. Szowinista.

L. NORBIKA. Minister Sprawiedliwości. Młody prawnik. Nie wybitne go. Nie należy do kategorii szowinistów.

MERKIS. Minister Wojny. Wychowany na historycznej literaturze polskiej. Wciągnięty do ruchu litewskiego widocznie podczas wojny. W życiu litewskim dotychczas wybitnego udziału nie brał. Podczas wojny służył w armji rosyjskiej. Wykształcenie wyższe.

SIMKUS. Minister Przemysłu i Handlu.

J. WILEJSZIS. Minister Finansów. Nie należy go łączyć ze słynnym działaczem litewskim inż. P. Wilejsziszem. Adwokat z Wilna. Bezwzględnie uczciwy, stoi mocno na gruncie państwowości litewskiej wraz z Wilnem. Postępowiec litewski. Zabawienie polityczne mniej więcej polskiej partji postępowej w ujęciu litewskiem. Podczas wojny poszedł w kierunku szowinistycznym.

A. STULGINSKIS. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Agronom. Krańcowy szowinista litewski. Dla zwalczania polskości użyje wszelkich środków. Upřednie był w Warszawie zarządzającym farmy

" Alfa Nobel /. W latach 1907-1908 przeniósł się do Wilna na stanowisko dyrektora fabryki litewskiej maszyn rolniczych " Wilja ". Przed wojną był mało znanym działaczem. Za czasów okupacji niemieckiej wypłynął na szerszą arenę jako bezwzględny szowinista, dał się poznać jako gorący zwolennik polityki niemieckiej na Litwie.

W. CZARNECKIS. Minister Komunikacji.

Za zgodność odpisu:

GABINET LITEWSKI.

M. SLEZEVICIUS, Premier i Zastępca Ministra Spraw Zagranicznych. Społeczeństwo polskie zna go jako Sleżewicza. Wychowanie otrzymał polskie. Z wykształcenia prawnik, praktykował w Wilnie jako adwokat, redagował " Lietuvas Zinios " organ radykalno-ludowy. Do roku 1915 zwalczany był przez kler litewski. Człowiek bezwzględnie uczciwy, prawy.

P. LEONAS. Minister Spraw Wewnętrznych. Uprzednio poseł do Dumy. Adwokat. Szowinista.

L. NOREIKA. Minister Sprawiedliwości. Młody prawnik. Nic wybitnego. Nie należy do kategorii szowinistów.

MERKIS. Minister Wojny. Wychowany na historycznej literaturze polskiej. Wciągnięty do ruchu litewskiego widocznie podczas wojny. W życiu litewskim dotychczas wybitnego udziału nie brał. Podczas wojny służył w armji rosyjskiej. Wykształcenie wyższe.

SIMKUS. Minister Przemysłu i Handlu.

J. WILEJSZIS. Minister Finansów. Nie należy go łączyć ze słynnym działaczem litewskim inż. P. Wiłejiszisem. Adwokat z Wilna. Bezwzględnie uczciwy, stoi mocno na gruncie państwowości litewskiej wraz z Wilnem. Postępowiec litewski. Zabarwienie polityczne mniej więcej polskiej partji postępowej w ujęciu litewskim. Podczas wojny poszedł w kierunku szowinistycznym.

A. STULGINSKIS. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Agronom. Krańcowy szowinista litewski. Dla zwalczania polskości użyje wszelkich środków. Uprzednie był w Warszawie zarządzającym firmy

" Alfa Nobel /. W latach 1907-1908 przeniósł się do Wilna na stanowisko dyrektora fabryki litewskiej maszyn rolniczych " Wilja ". Przed wojną był mało znanym działaczem. Za czasów okupacji niemieckiej wypłynął na szerszą arenę jako bezwzględny szowinista, dał się poznać jako gorący zwolennik polityki niemieckiej na Litwie.

W. CZARNECKIS. Minister Komunikacji.

Za zgodność odpisu: